

Verslag leesclub “Vrouwen van Nu”: 18 november 2013 ten huize van An

Het boek *Annie* van Kees van Kooten

Aanwezig: Joke, An, Marijke, Nan, Ria, Greet en Gerda

Afwezig: Leny, Conny en Erica

Wat vonden we van het boek:

- Ria vond het een mooi boek, leuk met al die gedichtjes. Veel was al bekend uit eerdere publikaties.
- Nan vond het een lekker leesbaar boek waarin het verloop van dementie duidelijk werd beschreven.
- An: grappig en verdrietig, met respect de neergang van de moeder beschreven. Zij meldt dat Leni het ook een mooi boek waarin liefdevol over de moeder wordt geschreven.
- Gerda vond het een uit het leven gegrepen verhaal dat zo in de Libelle had gepast.
- Greet vond een ontroerend, soms mooi geschreven verhaal, wat makkelijk weg las.
- Marijke vond het niet een geweldig verhaal. Zij vond juist dat de schrijver zich niet erg aardig uitliet over de gedichtenschrijverij van z'n moeder.
- Joke vond het een integer monument voor de moeder, met een mooi taalgebruik.

De schrijver

Cornelis Reinier van Kooten werd op 10 augustus 1941 in Den Haag geboren. Hij bezocht daar het Daltonlyceum en leerde daar Wim de Bie kennen met wie hij jarenlang een komisch duo heeft gevormd.

In 1965 hadden zij hun eerste televisieoptreden als de cliché-mannetjes. Later traden zij veelvuldig bij de VPRO op als allerhande typetjes.

Naast dit werk publiceerde hij veel boeken en schreef hij o.a. liedteksten voor Wim Kan en samen met De Bie de Bescheurkalender. Ook heeft hij diverse columns gehad in kranten en tijdschriften.

Vanaf 1978 brak hij met z'n boek *Modernismen* bij het grote publiek door. Hij is een echte woordkunstenaar.

Korte inhoud

Beschreven wordt de laatste fase van het leven van zijn moeder vanaf het moment dat hij haar verhuist naar een verzorgingshuis. Zij is dement en kan duidelijk niet meer voor zich zelf zorgen. Tussendoor beschrijft hij allerlei gebeurtenissen uit haar leven. Met name komt aan de orde dat zij graag gedichten schreef die ze graag gepubliceerd wilde zien. Zijn niet altijd positieve rol daarbij om dat te voorkomen noemt hij met duidelijke schaamte en ook wel spijt. In dit boekje zijn alsnog enkele gedichten opgenomen.

Het boek is vanuit het ik perspectief geschreven .

Het thema is mededogen, relatie ouder/kind en de verwerking van de dood van zijn moeder.

De titel - *Annie* - spreekt voor zich.

(Greet)